

ת"פ 52698/02/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד סופר זול מקור ברוך בע"מ, יוסף יצחק הרשנבויס, הנאשמים

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 52698-02-18 מדינת ישראל נ' סופר זול מקור ברוך בע"מ ואח'
16 דצמבר 2018

בפני כב' השופט אייל אברהמי, נשיא
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

1. סופר זול מקור ברוך בע"מ
2. יוסף יצחק הרשנבויס - הנאשמים

גזר דין

- נגד הנאשמת 1 הוגש כתב אישום בגין העסקה שלא כדין וללא ביטוח רפואי, עבירות לפי סעיף 2(א)(1) ו-2(ב)(3) לחוק עובדים זרים התשנ"א-1991 (להלן: החוק). בכך שהעסיקו עובד זר מאריתרה ששמו FSAHAYE SEMERE (להלן העובד הזר). הנאשם 2, הינו הבעלים והמנהל של נאשמת מס' 1 והוא הואשם בהתאם לסעיף 5 לחוק עובדים זרים וסעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים בגין הפרת אחריותו של נושא משרה בתאגיד.
- הנאשם 2 הודה בעבירות המיוחסות לו ולנאשמת 1 בכתב האישום והורשע על פי הודאתו כמפורט בהחלטה מיום 10.12.18. הנאשם 2 לא היה מיוצג וטען לעצמו. הנאשמת 1 הינה סופר מרקט שנמצא בשכונת מקור ברוך בירושלים כשנאשם 2 הינו המנהל והבעלים כאמור.
- ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנה לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה שבה נאמר כי העובדה שהעסקה במשק בית שלא כדין, נעשית על ידי אנשים נורמטיבים לחלוטין ונעדרי עבר פלילי, לא די בה כדי להפחית את הקנס, דווקא בשל הצורך בהרתעת אנשים נורמטיבים.
- ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה אותו יש לקבוע בתחילה צריך להיות-ביחס לעבירת העסקה שלא כדין ובגין העדר ביטוח רפואי, כאשר הקנסות הינם בסכום מירבי של 146,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין ובגין העסקה ללא ביטוח רפואי סך של 116,800 ₪, כל זאת לגבי נאשמת מס' 1. ב"כ המאשימה הדגיש, כי לגבי העבירה של העסקה שלא כדין, קיים עונש מינימום בחוק שהנו כפל הקנס המנהלי בסך 10,000 ₪ ולכן העונש המינימלי במקרה זה עומד על 20,000 ₪.

ביחס לנאשם מס' 2, טען ב"כ המאשימה, כי הקנס המקסימלי לגבי כל אחד מהעבירות עומד על סך של 29,200 ₪ לגבי כל עבירה. כמו כן, על הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות במשך שלוש שנים, שאם לא כן יושת עליהם קנס של 50,000 ₪. ב"כ המאשימה הדגיש כי מדובר בעבירות שמהוות מכת מדינה שמחייבות הטלת ענישה כלכלית והם בוצעו במסגרת משלח ידם של הנאשם תוך פגיעה בזכות העובד הזר לביטוח רפואי. ב"כ המאשימה ביקש שנקבע את מתחם הענישה לגבי הקנס בגין העסקה של כדין בשיעור של 20 עד 50 אחוז מהקנס המירבי שציין לעיל. לגבי עבירת הביטוח הרפואי ביקש שהקנס יהיה בין 10,000 ₪ ל 25,000 ₪. באשר לקנס על הנאשם מס' 2 בגין הפרת אחריותו כמנהל כאמור בסעיף 5 לחוק עובדים זרים ביקש שהקנס יהיה בין 10,000 ₪ ל 40,000 ₪ לגבי העסקה שלא כדין. ובין 5,000 ₪ ל 10,000 ₪ לגבי העסקה ללא ביטוח רפואי.

4. הנאשם 2 ציין כי יש לו 6 ילדים מתחת לגיל 10, הוא מפרנס יחיד, הוא הודה כבר בחקירתו וקיבל על עצמו אחריות. הוא הביע את צערו על ביצוע העבירה וציין כי הוא מקפיד כיום להעסיק עובדים כדין. את העבירה ביצע בשל חוסר ידיעתו על הצורך ברשיונות מתאימים. הוא ציין כי העסק גבולי מבחינה רווחית והוא מושך משכורת בגין עבודתו הקשה בסכום של עד 10,000 ₪ בלבד. כן ביקש כי הסכום שיפסק לו ישולם בתשלומים רבים ככל האפשר כדי שיוכל לעמוד בהם.

החלטה

5. בתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) הוסף סעיף 40ב לחוק, שבו נקבע מנגנון רב שלבי: תחילה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם ורק בשלב הבא, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם הספציפי שבפנינו. העונש יקבע מתוך מתחם הענישה שהוגדר וניתן לחרוג ממנו בנסיבות המתאימות (סעיף 40 ג' לחוק העונשין).

6. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם, עלינו לפרט את אמת מידה המשכללת את הערך החברתי שנפגע ומדיניות הענישה הנהוגה, כולל נסיבות ביצוע העבירה, לרבות מידת אשמתו של הנאשם (סעיף 40 יא).

בית הדין הארצי בפסק הדין בענין **מדינת ישראל נגד אלי מן וערגה מן ע"פ 33166/09/15** פירט את הדרך והשלבים של גזירת העונש.

בשלב השני יש מקום לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם כולל נסיבות ביצוע העבירה הספציפית והתאמת העונש בהתאם לעקרון ההלימות.

7. לצורך קביעת מתחם הענישה נביא בחשבון את הערכים המוגנים כפי שפורטו בפסק הדין של בית הדין הארצי ע"פ (ארצי) **57160/01/14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ** (פורסם בנבו, 08.02.2014):

"הערכים החברתיים המוגנים במסגרת עבירה זו הינם ערכים ממספר סוגים. ראשית -

עמוד 2

העסקת עובדים זרים, כקבוצה מוחלשת, ללא פיקוח המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, ותוך העסקתם מחוץ לחוק על כל המשתמע מכך, עלולה לפגוע בעקרונות יסוד לרבות בכבוד האדם של אותם עובדים (עפ"א 47/08 יאיר שערים 2000 בע"מ - מדינת ישראל, מיום 26.10.09). שנית - העסקת עובדים זרים ללא היתר פוגעת במדיניות הכלכלית של הממשלה ו"פוגעת גם בתנאי עבודתם של עובדים מקומיים רבים הצריכים להתחרות בשוק העבודה עם 'עבודה זולה'", היינו משליכה באופן עקיף על היקף האבטלה ועל תנאי העסקתם של העובדים הישראלים (ע"פ 1001/01 מדינת ישראל - נפתלי ניסים, פד"ע לח 145 (2002); כן ראו את דברי ההסבר לתיקון מס' 7 לחוק עובדים זרים - ה"ח 143 התשס"ה 354 ואת דברי ההסבר לתיקון מס' 15 לחוק עובדים זרים - ה"ח 481 התש"ע 236). כחלק מכך יש לקחת בחשבון כי המניע לביצוע העבירה הינו במקרים רבים כלכלי, לצורך השגת תועלת כלכלית, ויש לפיכך הצדקה לעונש כלכלי אפקטיבי."

כן יש להביא בחשבון את תקופת העסקה שהיתה כשלושה חודשים בלבד. אני ער לכך שחל בדין תיקון 15 לחוק עובדים זרים שקובע כי מנימום הקנס צריך להיות כפל קנס מנהלי.

8. לנוכח כל האמור אני קובע כי מתחמי הענישה שביקש ב"כ המאשימה כאמור לעיל הינם ראויים וסבירים והם מקובלים עלי, ובתוכם עלי לקבוע את העונש הראוי תוך איזון בין מכלול הנסיבות הקונקרטיות שבפני.

9. בבואי ליישם את השלב הבא - של בחירת העונש הראוי בתוך מתחם הענישה - יש להביא בחשבון את הנסיבות האישיות של הנאשם, לרבות מצבו. יש לזכור כי מדובר בהעסקה לתקופה קצרה של כ 3 חודשים. כן יש לשוות לנגד עינינו שמדובר בעבירות שנעברות על ידי אנשים נורמטיבים דוגמת הנאשם 2 שאין לו רישום פלילי. מאידך גיסא יש לזכור כי מדובר בעבירות כלכליות, שפוגעות בכלל המשק ובתוך זה בעובדים הפוטנציאלים כמו גם בעובד הזר שהועסק ללא ביטוח רפואי.

10. לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשמת 1 בגין העסקת עובדת זרה שלא כדין קנס בסך ₪ 20,000 וקנס נוסף בסך ₪ 5,000 בגין העסקת העובדת ללא ביטוח רפואי כדין.

על הנאשם מספר 2 בגין הפרת אחריותו כנושא משרה בגין העסקה שלא כדין והעסקה ללא ביטוח רפואי אני גוזר עליו קנס של ₪ 9,000.

הקנס ישולם ב 20 תשלומים חודשיים שווים שישולמו החל מיום 1.2.19 ומידי ראשון לחודש קלנדרי בכל אחד מהחודשים העוקבים שלאחר מכן.

11. בהתאם לסעיף 72 לחוק העונשין, אני מחייב את הנאשם 2 לחתום על התחייבות עצמית לא יאחר 25.12.18, שלא לעבור עבירה על חוק עובדים זרים, למשך 3 שנים מיום החתימה, שאם לא כן יחוייב בקנס בסך ₪ 30,000. הנאשם יפנה למזכירות בית הדין כדי לחתום על התחייבות כאמור ועל מנת

לקבל שוברים לתשלום.

בהתאם לבקשת הצדדים ישלח אליהם גזר הדין בדואר חלף הקראת גזר הדין באולם.

ב"כ המאשימה יודיע על גזר הדין לנאשם 2 טלפונית ויסביר לו כיצד עליו לפעול כדי למלא את כל הנדרש.

11. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ט, 16 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.